

Der er saa meget mindre Grund hertil, som der er fremkommet nye og vigtige Oplysninger i Sagen, siden den danske Delegation afgav sin Indstilling, ligesom ogsaa siden Folketinget vedtog Regeringens Forslag til en Overenskomst, ja, der fremkommer saa at sige daglig nye og uventede Oplysninger, saaledes at der kan formodes endnu at være langt til Bunden. — Under disse Omstændigheder vilde det være højst urigtigt, om Landstinget behandlede denne Sag, som om den fremdeles hvilede paa det samme Grundlag, paa hvilket tidligere Afgørelser i Sagen er truffet, samtidig med at der nu savnes Mulighed for de paagældende til at tale deres sidste Ord i Sagen.

En Vedtagelse af Overenskomsten for nærværende Tid vilde sikkert i høj Grad svække den Tillid, som Danmark ved maaltidsarbejde har opnaaet hos den grønlandske Befolkning, og som blandt andet har lagt sig for Dagen under vort Kongepærs og Rigsdagsdelegationens Rejser til Grønland for nylig. — Hvor meget Danmark kan magte at gennemføre i Grønland, er det umuligt at forudsige, men der er Grund til at haabe, at det opnaaede smukke Samvirke mellem Grønlænderne og os vil være i Stand til at overvinde alle Vanskeligheder, saaledes at man, hvis alle uvedkommene holdes ude, kan se en lys Fremtid i Møde for det gode, intelligente og tillidsfulde grønlandske Folk. Haabet herom vil vi ikke slippe.

Danmark vilde blandt andet forspilde Grønlændernes Tillid, hvis man sætter sig ud over det Tilsagn, Danmark har givet ved Lov Nr. 139 af 27. Maj 1908 §§ 8 og 10 og Anordning Nr. 131 af 18. Maj 1910 § 16, og derved vilde afskære de grønlandske Landsraad, eventuelt det sydgrønlandske Landsraad alene, fra at udtale sig om denne Sag, forinden den endeligt afgøres herhjemme. Thi ingen kan bestride, at Sagen angaar i alt Fald Sydgrønlands „Velstand“.

Medens det er sikkert, at vi ved en Vedtagelse vil forspilde Grønlændernes Tillid, er det ingenlunde givet, at vi vil vinde Nordmændenes. Meget tyder desværre paa det modsatte. Mindretallet sætter særdeles stor Pris paa Befæstelsen og Bevarelsen af et godt Forhold mellem de nordiske Folk, men vi har den Overbevisning, at det gode Forhold bevares bedst ved fuldkommen Aabenhed fra alle Sider.

Den Situation, der foreligger i nærværende Sag, er følgende:

Den 10. Maj 1921 bringer det danske Indenrigsministerium i Henhold til den Højhedsret, Danmark er i Besiddelse af, til almindelig Kundskab, at hele Grønland herefter er inddraget under de danske Kolonier og Stationer og den danske Styrelse af Grønland.

I Henhold til den foreliggende Overenskomst gaar Danmark overfor Norge ind paa, at hele Østgrønland (nede fra Lindenows-